

Timofej Vodička si večer ještě

několikrát přečetl Jahodův dopis. Kalivodova smrt ho sice zamrzela, ale nějaký hluboký zármutek nepocítoval a ani ho příliš nevzrušovaly rejdy doktora Rosůlka. Jen tak seděl v křesle a přemýšlel, neboť ať již si myslel o nebožtíkovi cokoli, způsob jeho smrti ho vlastně pobavil, „takže ho našli s modrou hlavou v množině a bylo to . A kde je náš Kalivoda asi teď? Splynul se vším, zmizel beze stopy anebo je to nějak jinak a třeba se najde někde v daleké budoucnosti nějaký matematik budoucnosti, který na jeho jméno narazí v souvislosti se svými dalekosáhlými úvahami a rozhodne se vypátrat, co nejvíce podrobností o životě Dr. Kalivody. To by ještě mohl napadnout nějakého tichého blázna používat taková ohromná čísla? Není to už úplně jedno, když si rozšířím hranice po třeba za dvě stě let a možná by se mohl ještě najít někdo takový za tisíc let, ale pochybuji, že bychom již byli schopni nalézt podobného nadšence třeba za takový deset na milionkrát let. Bude mít tehdy ještě vůbec čas nějaký smysl a nepozbyl ho již vlastně v okamženi, kdy začínáme při jeho počítání jak do minulosti tak do budoucnosti pátrání po možném zájemci o dílo Dr.Kalivody ještě a několik nul navíc. Byly časy, kdy nebylo ani vidu ani slechu po člověku a dokonce ani po nějakém slunci a po nějaké zeměkouli. Vše směřuje k nějakému času O-k začátku času-alespoň pro nás v našem smyslu a také to může mířit k nějakému bodu O1-opět v pouhopouhém současném pojetí toho všeho. A takové pojetí by asi nebylo vzdálené myšlení nějakého středověkého učence, ale co já vím o středověkých učencích ? Někak to proběhlo a bylo to a teď to ještě je a také tedy ještě nějak je to bylo a bude. Je to prozatím součástí všeho-k čemu jinému by to tak asi mohlo přináležet. Jak naprosto bytostně jsme spojeni s časovým rozvojem a průběhem? -Smrt to zastaví a pro zemřelého plyne čas rychleji než světlo. On už je i v té nejvzdálenější budoucnosti a je dokonce i za ní-stejně jako mohou být různá nekonečna

za nimi je stále dost místa pro cosi ještě většího-většího než jakékoli jiné-
menší nekonečno-to je také jaksi součástí všeho-tam přeci můžeme
nalézt bytosti s pozoruhodnými možnostmi-už teď by tam mohli být-
třebaže z mého hlediska jsou ode v čase vzdálené miliony miliard let-
cožpak by si někdo v prvohorách vůbec pomyslel, že nějaký Timofej
Vodička si bude čas od času se zalíbením prohlížet atlas pravěkého světa
namalovaný Zdeňkem Burianem a že stále a dokola je ten svět nějak
obnovovaný-alespoň v našich představách-nyní je daleko reálnější-
vlastně-než tehdy-ačkoli již tehdy byl nějak vnímám a také velice reálně
prožíván-animovaný dinosaur má pořád daleko k tehdejšímu
potvorstvu a tvorstvu..., možná je zahubil pád vesmírného tělesa a nás
možná také zahubí nějaká vesmírná pohroma-třeba nás pohltí umírající
slunce a vše se doslova vypaří-beze stopy-kde jsou nyní ti dinosauři a
doktor Kalivoda se svoji Množinou-ale vše nezmizelo-buď je vše anebo-
NIC. Kdosi si může opět začít rozpomínat na dávnou minulost-tak
dalekou, si ledaskdo může říci-zbytečnost-to již nedává smysl-tato
minulost-ta snad ani nemohla nikdy být-přesto si ono cosi-kdoví kdo co-
bude to mít rozměry galaxie a bude to jenom matematická struktura?-to
cosi si může hrát a snít a kombinovat a kombinovat a při mnoha
kombinováních a dostatku času pro to vše a ve všem je času pro všechny
a všechno dost to do sebe začne zapadat-a onomu cosi ani nepřipadne
divné, že něco z jeho hry je nesmysl-kdyby jeho hráči byli opravdoví a
nikoli jenom reální-potom by snad mohli někoho upozornit na jisté
rozpory, ale koho chcete upozorňovat, pokud vás nenapadne, že je tady
někdo a něco k upozorňování-vždyť hra s množinami nemusí mít konce a
pořád je co dělat-jak poznáme,že je trhlina v trojrozměrném prostoru-že
je tady něco jinak-co by s tím mohly mít společného Kalivodovi Množiny
jinak—cestu k trhlině?A co ta Množina , na níž spočinula Kalivodova
hlava , když ho klepla pepka anebo mrtvice?---

**TIMOFEJOVI POKLESLA HLAVA A ZDÁLO, ŽE USNUL JAKO
ŠPALEK.**

EPILOG-K.A. Timirjazez , Sočiněnija, sv.V.str.38, V moskevském
Timirjazenově bytě, kde je nyní zřízeno Timirjazezovo muzeum , je velmi
pečlivě zpracováván vědcův archiv, mezi jiným zvláště jeho překlady
z Goetha. Měla jsem příležitost seznámit se zajímavými pracemi
ředitelky musea J. V. Polosatovové a její kolegyně M. V. Zakarjanové.
které studují Timirjazezovu rukopisnou pozůstalost. Tyto práce stejně

jako Timiirjazeovy kresby k „Faustovi“ a varianty jeho překladů nebyly ještě uveřejněny.

finis

Poznámky

Kapitola I

